

Karin syntyessä 26.8.1966 perheessä oli jo kaksi poikaa. Riihimäellä kotiaan pitäneet Kerttu ja Erkki olivat saaneet esikoispoika Ollin jo kymmenen vuotta ennen Karia. Väliin mahtui vielä kolme vuotta Karia ennen syntyneet Jarmo.

Isä oli vanha painija, joten urheilu kuului Tiaisten ohjelmaan jo geenienkin puolesta. Vanhempi veli Olli on huippuluokan keilaaja, jonka palkintokappista löytyy MM-parikelailun hopeaa, Euroopan joukkue mestaruus, Ballmasters-turnaus voitto ja useita SM-mitaleja.

PAPPATUNTURI

Suomessa ei liene montaa moottoripyöräurheilijaa, joka ei olisi aloittanut uraansa pappatunturilla. Niin kävi myös Karille. Vuonna -77 oli pyörinä Hondan Monkey, Tunturi ja Raisu.

– Joo, musta meinas tulla trialruski, mutta yhdessä minikisassa huomasi, että se on mulle liian hidas laji ja Raisu joutui toisenlaiseen tarkoitukseen, hiekkamontuille ja metsäpoluille. Juniorina ajoin myös enduroa, joten ne jotka luulevat, että olen ajanut vain crossia, ovat väärässä.

Motocrossissa Kari tuli moottoriurheiluyhteisölle tutuksi; muutama SM-pronssi, tukku MM-pisteitä, tehdassopimus KTM:n kanssa ja lähes 30 murtumaa eri puolilla kehoa, siinä Tiaisen saldo crossista.

Siihen aikaan crossissa oli Suomessakin hurja taso; Vehkoset, Kouki, Panttila, Ljungqvist, Hagström jne.

Vuonna -90 Kari ajoi Lahdessa viimeisen crossikisan, kun alla oli jo – voisiko sanoa yllätysvoitto – vuoden -89 Päijänneajossa. Toinen voitto tuli seuraavana vuonna ja uran valinta oli tehty.

Siviilipuolella Kari Tiainen on perheen isä. Vaimo Katri, jonka Kari talutti alttarille -92, kuusi vuotta marraskuussa täyttävä Emmi ja elokuussa kolme vuotta täyttävä Valtteri pitävät mestarin kiireisenä myös enduron ulkopuolella.

Karin kansainvälinen ura alkoi -89, jolloin silloisessa EM-sarjassa mies ajoi 250 cc -luokassa kelta-poskisella Suzukilla neljänneksi. Seuraavana vuonna luokka ja pyörä olivat entiset, mutta käteen löytyi mitali, joka oli mestareille tarkoitettu, kultainen. Vuonna -91 luokka oli edelleen sama, mutta merkki vaihtui Husqvarnaksi, jolla heltisi myös mestaruus.

Vuonna -92 iso mies valitsi ison luokan ja MM voitettiin suurella, nelitahtisella Hussella. Siitä lähtien on alla ollutkin iso ”tömäri”.

Seuraavana vuonna Tiaiselle tuli hopeaa Fabio Fariolin jälkeen. Sitteen oli edessä pari kultavuotta, kunnes -96 sairastelun ja loukkaantun-

Kotioloissa vaimon ja lasten lisäksi Kari Tiaisen vipinää lisää kolmivuotias bernhardilainen Jessica.

Kari Tiainen tentissä

Mr. ENDURO

Kuuden maailmanmestaruuden mies, Kari Tiainen, hakee vertaistaan suomalaisessa urheiluelämässä. Tämän kauden päättyessä Tiaisen kaulaan ripustetaan mitä varmimmin mitali, joka on kultainen ja merkki seitsemännestä mestaruudesta.

Tapasimme Karin ja kyselimme mestarin elämästä.

misten vuoksi tuli ”vain” hopeaa Ruotsin Peter Janssonin viedessä mestaruuden. Vuonna -97 palattiin päiväjärjestykseen Tiaisen viedessä mestaruuden uudella merkillä. Kari vaihtoi -97 Hussen KTM:ään,

jolla ajaa vieläkin.

Vuodesta -90, jolloin EM-sarja muuttui MM-sarjaksi, oli Kari Tiaisella kuusi mestaruutta ja kaksi hopeaa. Joukkuekisoista on lisäksi tullut pari mestaruutta ja pari hopeaa.

Mikä sai sinut aloittamaan moottoripyöräurheilun ja oliko sinulla esikuvia?

– Riihimäellä oli paljon harrastajia, joita seurattiin ja matkittiin. Esikuvani ja ihanteeni oli Heikki Mikko-la.

Jos et ajaisi moottoripyörää, mikä olisi urheilulajisi?

– Kyllä se varmaan olisi joku muu moottoriurheilulaji, melko varmaan ralli. Pienestä pitäen olen ihannoitunut sitä ja tekisi mieli joskus koettaa ajaakin.

Jos et asuisi Suomessa, missä haluaisit asua?

– Espanjassa; hyvää ruokaa, välitön elämäntyyli ja aurinko paistaa.

Ottaako joku Suomessa päähän?

– Vähän saisi olla välitömämpiä ihmisiä. Jos joku näkee kadulla ja tunnistaa, tuijottaa ja muttei sano mitään. Ulkomailla jengi moikkaa. Italiassa, kun joku tunnistaa, se huikkaa ”bravo champion”. Tietysti verotus, joka saisi tulla jo EU-tasolle.

Mitä uran jälkeen?

– En tiedä varmasti, täytyy ehkä ruveta miettimään. Mahdollisesti tältä alalta, vaikka oma tiimi, koska tämän homman hallitsen.

Onko sinulle sattunut mitään tosi hassua tai harmittavaa?

– No, nuorena sattui kavereiden kanssa jos jokin... Varmasti yksi harmittavin asia on myös erämaarallit, joita olen yrittänyt kolme kertaa ja aina on tekniikka pettänyt.

Miten Kari Tiainen rentoutuu?

– Tekemällä hyvää ruokaa perheen parissa, vähän viiniä ja koffia päälle.

Elämän kovin kilpailu?

– Varmaan Jenkki Sixi -94; pitkät päivät, vaikeat siirtymät ja maasto sekä pitkä matka hotelliin, joten jäi vähille nukkumisille.

Missä on miellyttäviä kilpailuja?

– Espanjassa tai yleensä etelässä. Jengi tulee niin välittömästi katsomaan ja ovat tosi innokkaita.

Mikä on ollut paras voittonsi?

– Varmaan eka MM, mutta kyllä joka voitosta nauttii.

Onko sinulla unelmia?

– Että saisi rakennettua Honkahirsihuivan ja perhe pysyisi terveenä.

Minkälainen ero on entisen tallisi HVA:n ja nykyisen KTM:n välillä?

– Hussella oli italialainen hällä väliä -meininki ja Kotarilla saksalainen täsmällisyys, siinä suurin ero. Pyörästä sanoisin, että kun anne-

▶
taan laite kuin laite mulle kuukau-
deksi käteen, teen siitä semmoisen,
että voin voittaa mestaruuden. Tää
uusi valmistui tosi helposti.

Mikä on ensimmäinen muistikuvasi moottoripyörästä?

– Naapurillamme, Vepsän Harrilla, oli crossipyörä, hän ajeli Punkanmontulla ja minä fillarilla perässä. Tulee mieleen, kun Harri rakensi mulle jousituksen polkupyörään, sitten näytin kylän kundeille isin sementtivalimon pihalla

jonkun kanssa, kuka se olisi?

– Kun ei ole koko päivää koskaan aikaa, vaimon kanssa kahden ilman lapsia. Perheen ulkopuolella Juhan (Kankkunen) tai Tommin (Mäkinen) kyydissä koko päivän. Juha on kyllä luvannutkin sen mulle.

Pidätkö kotitöistä ja teetkö niitä?

– Ruuanlaitosta pidän ja teenkin, siivousta inhoan.

Mitä et tekisi mistään rahasta?

– Pahoinpitelisi omia lapsia. Enkä varmasti oikaisisi erikoiskokeella.

Mitä junnujen pitäisi tehdä, että ura urkenisi?

Riihimäkeläinen

Kari Tiainen metsästää jo seitsemättä kultaista MM-mitalia endurosta – ja hyvältä näyttää tässä vaiheessa kautta.

hyppesityksen. Runko meni poikki ja vein sen Harrille, joka käski tulla tunnin päästä takaisin. Harri sanoi, että se vähän vahvisti sitä. Fillari painoi tosi paljon, kun se oli hitsannut umpirautaa runkoon. Runko painoi näin enemmän kuin koko fillari. Tää sattui 10-vuotiaana.

Mitkä ovat vahvuutesi urheilijana?

– Monipuolisuus, en vierasta mitään maaperää ja periksiantamattomuus. En myöskään välitä kelistä, olen kylmäpäinen taktikko. Tunnen itseni ja vastustajat, tiedän koska pitää hyökätä ja koska ei.

Onko joku ihminen vaikuttanut sinuun todella paljon?

– Enduropuolella Sven Erik Jönsson vaikutti ajotyyltiin. Opetti mulle, mitä pitää tehdä, eikä hämmästyä mistään ja opin ajattelemaan ajamista.

Jos saisit viettää yhden päivän

– Viihtyä todella paljon pyörän päällä ja tulla porukoihin, hakea itseänsä kovempaa seuraa.

Mikä sinusta piti tulla isona?

– Heikki Mikkola, se oli todella mun suuri haave.

Oletko vielä se sama kaveri kuin alussa?

– Täytyy sanoa, ettei ole kilahtanut päähän. Olen edelleen se sama naapurin jätkä.

Mitä ammattia toivot lapsillesi?

– Golfia, tennistä tai jotain, mistä saa todella hilloa.

Koska itkit viimeksi?

– Olen mä tänäkin vuonna itkennyt.

Mitä harrastat vapaa-aikanasi?

– Savikiekkoammuntaa, sukellusta ja perheen kanssa oleilua.

EPPU MÄKELÄ